Написав Діана Парипа
Субота, 14 листопада 2020, 21:41

В дні спекотні і в ранки, туманом сповиті,
Я малюю картини в уяві своїй.
Наша осінь. Зима. Щастям сповнене літо.
Ніжний яблуні цвіт - уособлення мрій.

Я малюю картини, немов аквареллю,
І на них - охра осені, білість зими.
І я знаю одне: ми не просто живемо,
Якщо наші серця поєднатись змогли.

Зняти, наче в театрі, і грим, і перуки,
Гра на публіку втратила сенси свої.
Мені б тільки з тобою триматись за руки,
Зустрічати світанки у сонній імлі.

Мені б лиш не прогавити щастя осіннє,
Не зайти в глухий кут в лабіринті проблем.
Розмалюємо фарбами дні темно-сірі.
Не колись. І не завтра. А тут і тепер.

Скільки затишку й щастя у наших картинах,
Скільки збулось того, що хотіли колись.
Нам нікого не треба. Одні у квартирі.
За вікном - тишина. Наче час зупинивсь.

Намалюю картини яскраві, барвисті,
Подарую тобі я тепло вечорів.
Стане легко і радісно, наче в дитинстві,
Бо й мене ти своєю любов'ю зігрів.

@diana_parypa
04.09.2020р.